

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 28. března 2022 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Kateřiny Korečkové, Ph. D., a soudců JUDr. Pavla Zelenky a JUDr. Kateřiny Jonákové, Ph. D., o odvolání obžalovaného [údaje o účastníkovi] státního zastupitelství v Praze proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 10. 2021, č. j. 49 T 7/2021 – 3128 a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), c), f) tr. ř. se napadený rozsudek z podnětu podaných odvolání zrušuje v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. ř. se znovu rozhoduje tak, že

obžalovaný

[jméno] [příjmení], narozen [datum], bytem [adresa],

je vinen, že

jako jednatel společnosti NHtools, s.r.o., IČO 269 13 321 se sídlem Oldřichova 187/55, Praha 2 (dále jen, „NHtools“), v úmyslu obohatit ji o finanční prostředky získané z úvěru poskytnutého Expobank CZ, a. s., IČO 148 93 649, sídlem Vítězná 126/1, Praha 5 (nyní Na strži 2097/63, Praha 4; dále jen „Expobank“), uzavřel v Praze 5, Vítězná 126/1 dne 29. 12. 2015 úvěrovou smlouvu č. 45/15, která umožnila společnosti NH čerpat kontokorentní úvěr do úvěrového limitu ve výši 90 000 000 Kč, který byl vyčerpán v celém rozsahu ve dnech 12. 1. 2016, 15. 1. 2016 a 28. 1. 2016, kdy částkou ve výši 42 450 000 Kč byl splacen úvěr poskytnutý společnosti NH bankou Equa bank a. s. a zbylá část úvěru byla převedena na účty společnosti NH, současně dne 29. 12. 2015 s Expobank uzavřel smlouvu o zástavním právu k pohledávkám č. 3/45/15, přičemž za účelem získání možnosti čerpat úvěr v maximální výši předložil, nebo nechal předložit Expobank jím podepsaná potvrzení č. 1 dne 11. 1. 2016 a č. 2 dne 20. 1. 2016, kterými byly Expobank nabídnuty k zástavě pohledávky společnosti NH specifikované v „seznamu zastavených pohledávek k potvrzení č. 1 ze dne 8. 1. 2016“ a, „seznamu zastavených pohledávek k potvrzení č. 2 ze dne

20. 1. 2016, ačkoliv si byl vědom toho, že v těchto seznamech jsou uvedeny nepravdivé informace o stavu nabízených pohledávek, které měly zajišťovat dluh a regulovat úvěrový limit,

konkrétně v „seznamu zastavených pohledávek k potvrzení č. 1 ze dne 8. 1. 2016“ byly uvedeny i pohledávky, které v době předložení tohoto potvrzení již byly dlužníky uhrazeny, nebo jimi nebyly vůbec evidovány, a to minimálně pohledávky za odběrateli:

3 P, spol. s r.o., IČO 494 48 421, sídlem Ostopovická 285/17, Bosonohy, 642 00 Brno, která uhradila pohledávky ve výši 7 359 Kč, 1 601 Kč, 10 789 Kč, 3 245 Kč a 1 645 Kč dne 20. 10. 2015, 14 638 Kč dne 27. 10. 2015, 7 126 Kč, 1 066 Kč, 269 Kč, 17 275 Kč, 7 980 Kč, 19 258 Kč a 535 Kč dne 26. 11. 2015, 538 Kč a 1 118 Kč dne 10. 12. 2015, a která údajnou pohledávku z faktury znějící na částku 8 144 Kč neevidovala,

ABAUT s.r.o., IČO 269 26 822, sídlem Brno - Nový Lískovec, Plachty 514/8a, která uhradila pohledávky ve výši 62 775 Kč, 61 710 Kč, 43.318 Kč a 69 880 Kč dne 30. 9. 2015,

AGS PROMOTION s.r.o., IČO 251 74 649, sídlem Jiráskova 714, 398 11 Protivín, která uhradila pohledávky ve výši 465 850 Kč dne 29. 10. 2015 a 187 550 Kč dne 16. 12. 2015,

AISIN EUROPE MANUFACTURING CZECH s.r.o., IČO 260 52 377, sídlem Písek, Čížovská 456, která uhradila pohledávky ve výši 58 080 Kč dne 7. 10. 2015, 55 950 Kč a 61 123 Kč dne 15. 10. 2015, 45 006 Kč dne 2. 11. 2015, 4 719 Kč dne 5. 11. 2015, 20 207 Kč a 4 823 Kč dne 18. 11. 2015, 13 522 Kč dne 17. 12. 2015 a 20 153 Kč dne 29. 12. 2015,

AKORO, spol. s r.o., IČO 283 72 751, sídlem Praha 15 - Hostivař, Chudenická 1059/30, okres Hlavní město Praha, která uhradila pohledávku ve výši 124 995 Kč dne 23. 12. 2015,

AMF Reece CR, s.r.o., IČO 485 33 106, sídlem Prostějov - Vrahovice, Tovární 837/9c, která údajné pohledávky z faktur znějících na částky 480 000 Kč, 330 000 Kč, 512 000 Kč, 311 000 Kč a 367 000 Kč neevidovala,

BCServis CZ s.r.o., IČO 262 27 061, sídlem Záluští 54, Louky, 763 02 Zlín, která uhradila pohledávky ve výši 79 999 Kč a 4 461 Kč dne 7. 10. 2015 a 109 050 Kč dne 26. 10. 2015,

BO - IMPORT s.r.o., IČO 259 00 340, sídlem Olomouc, Tyršova 1268/22, která uhradila pohledávky ve výši 20 570 Kč a 58 482 Kč dne 1. 10. 2015, 24 200 Kč a 36 300 Kč dne 21. 10. 2015, 7 392 Kč dne 10. 11. 2015, 48 461 Kč a 8 712 Kč dne 13. 11. 2015, 65 340 Kč a 87 120 Kč dne 20. 11. 2015 a 3 026 Kč dne 22. 12. 2015,

BOHEMIA INTERACTIVE a.s., IČO 272 18 864, sídlem Mníšek pod Brdy – Stříbrná Lhota 747, která uhradila pohledávky ve výši xanon-664x dne xanon-480x, 338 715 Kč dne 15. 10. 2015, 13 456 Kč dne 6. 11. 2015 a 48 388 Kč dne 20. 11. 2015,

CAZZUOLA a.s., IČO 292 62 062, sídlem Kubíčková 1080/6, Bystřec, 635 00 Brno, která uhradila pohledávky ve výši 65 140 Kč a 20 737 Kč dne 12. 10. 2015, 120 734 Kč a 62 315 Kč dne 14. 10. 2015, 22 295 Kč a 40 898 Kč dne 16. 10. 2015, a která údajnou pohledávku z faktury znějící na částku 78 650 Kč neevidovala,

CIPRES FILTR BRNO s.r.o., IČO 469 76 531, sídlem Rebešovická 141/13, Chřlice, Brno, která uhradila pohledávky ve výši 66 793 Kč a 17 895 Kč dne 14. 9. 2015, 6 184 Kč dne 16. 9. 2015, 22 905 Kč a 15 428 Kč dne 21. 9. 2015, 29 471 Kč dne 29. 9. 2015, 4 390 Kč, 37 545 Kč a 45 538 Kč dne 27. 10. 2015, 20 182 Kč a 23 417 Kč dne 2. 11. 2015, 25 242 Kč a 19 577 Kč dne 12. 11. 2015, 38 854 Kč dne 18. 11. 2015, 9 286 Kč dne 30. 11. 2015, 47 231 Kč dne 3. 12. 2015, 41 688 Kč dne 21. 12. 2015 a 16 583 Kč dne 5. 1. 2016,

CITA TRADING, s.r.o., IČO 269 41 643, sídlem Brno, Podstránská 686/65, která uhradila pohledávku ve výši 214 750 Kč dne 14. 12. 2015,

DOSKAT s.r.o., IČO 253 49 465, sídlem Brno, Mlýnská 326/13, která uhradila pohledávky ve výši 1 130 000 Kč dne 27. 8. 2015, 640 000 Kč dne 9. 9. 2015 a 1 985 500 Kč dne 15. 12. 2015, a která údajnou pohledávku z faktury znějící na částku 1 985 500 Kč neevidovala,

EKATI s.r.o., IČO 288 95 924, sídlem Praha 3 - Žižkov, Pitterova 2855/11, která uhradila pohledávky ve výši 121 000 Kč dne 21. 9. 2015 a dvakrát 121 000 Kč dne 16. 11. 2015,

FINESTA GROUP a.s., IČO 277 05 854, sídlem Bílkova 855/19, Staré Město, 110 00 Praha 1, která uhradila pohledávky ve výši 911 095 Kč dne 16. 10. 2015, 93 100 Kč dne 4. 11. 2015 a 94 500 Kč dne 5. 11. 2015,

GRUBAU s.r.o., IČO 289 70 705, sídlem Křenová 504/53, Trnitá, 602 00 Brno, která uhradila pohledávku ve výši 1 959 650 Kč dne 11. 11. 2015,

Handi-friendly s.r.o., IČO 242 73 678, sídlem Bezová 1658/1, Braník, 147 00 Praha 4, která uhradila pohledávku ve výši 120 839 Kč dne 3. 12. 2015,

JEREX a.s., IČO 255 11 581, sídlem Příkop 843/4, Zábrdovice, 602 00 Brno, která uhradila pohledávky ve výši 963 844 Kč dne 24. 9. 2015, 1 150 453 Kč dne 7. 10. 2015, 1 084 965 Kč dne 14. 10. 2015 a 7 066 Kč dne 24. 11. 2015,

Jiří Janeček, IČO 189 59 521, s místem podnikání Kladruby 122, Kelč, který uhradil pohledávku ve výši 196 224 Kč dne 21. 12. 2015,

JPN cz s.r. o., IČO 27705528, sídlem Pohořelice, Znojemska 1106, která uhradila pohledávky ve výši 175 450 Kč a 61 065 Kč dne 30. 10. 2015 a 30 250 Kč dne 10. 11. 2015,

KAPAING s.r.o., IČO 019 62 604, sídlem Prokopova 148/15, Žižkov, 130 00 Praha 3, která uhradila pohledávku ve výši 3 033 752 Kč dne 9. 12. 2015,

KAVON CZ s.r.o., IČO 150 50 491, sídlem Smilova 777, Zelené Předměstí, 530 02 Pardubice, která uhradila pohledávky ve výši 496 Kč a 2 710 Kč dne 8. 10. 2015, 9 257 Kč, 2 488 Kč a 18 561 Kč dne 23. 10. 2015, 22 288 Kč dne 11. 11. 2015 a 2 948 Kč, dvakrát 11 132 Kč, 4 356 Kč, 3 146 Kč, 66 482 Kč, 23 498 Kč, 49 387 Kč, 415 030 Kč a 7 974 Kč dne 21. 12. 2015,

KOVO GRYC, s.r.o., IČO 269 60 427, sídlem Brno, Zapletalova 87/83, která uhradila pohledávky ve výši 151 250 Kč a 24 200 Kč dne 21. 12. 2015,

KOVOKUBÁT s.r.o., IČO 455 36 503, sídlem Pardubice - Polabiny, Hradecká 569, která uhradila pohledávky ve výši 10 900 Kč a 57 064 Kč dne 13. 10. 2015, 42 362 Kč a 40 733 Kč dne 15. 10. 2015 a 125 790 Kč dne 27. 12. 2015,

KSM Castings CZ a.s., IČO 271 72 490, sídlem Hrádek nad Nisou, Oldřichovská 726, která uhradila pohledávky ve výši 118 067 Kč dne 19. 10. 2015 a 22 506 Kč dne 11. 12. 2015,

Ljunghall s.r.o., IČO 272 28 967, sídlem Čáslav, Vrchovská 1813, která uhradila pohledávky ve výši 49 153 Kč a 14 048 Kč dne 21. 10. 2015, 9 365 Kč a 7 623 Kč dne 29. 10. 2015, 3 775 Kč dne 5. 11. 2015 a 68 029 Kč dne 17. 12. 2015,

Montáže inženýrských sítí spol. s r.o., IČO 433 89 554, sídlem Všechnovice u Tišnova č. p. 50, která uhradila pohledávky ve výši xanon-620x dne xanon-538x a xanon-621x dne xanon-539x,

NIOB, spol. s r.o., IČO 463 44 837, sídlem Družstevní I 225, 687 25 Hluk, která uhradila pohledávku ve výši 147 172 Kč dne 12. 11. 2015,

NOVA leasing, a.s., IČO 246 87 332, sídlem Praha 4 - Chodov, Líbalova 2348/1, která uhradila pohledávku ve výši 9 075 000 Kč dne 6. 10. 2015,

OREK Consulting s.r.o., IČO 291 41 826, sídlem Praha 8 - Karlín, Pobřežní 394/12, která uhradila pohledávku ve výši 2 524 000 Kč dne 9. 11. 2015,

PK - TECH s.r.o., IČO 283 38 383, Brno - Obřany, Fryčajova 385/115, která uhradila pohledávku ve výši 850 000 Kč dne 26. 11. 2015,

PLUS P s.r.o., IČO 647 88 954, sídlem Na Zámecké 1518/9, Nusle, 140 00 Praha 4, která uhradila pohledávky ve výši 316 877 Kč dne 20. 10. 2015, 396 288 Kč a 817 360 Kč dne 23. 10. 2015, 1 625 550 Kč dne 29. 10. 2015, 689 700 Kč a 767 019 Kč dne 13. 11. 2015

PRETOL HB s.r.o., IČO 259 23 501, Praha 6 - Dejvice, Václavkova 169/1, která uhradila pohledávky ve výši 980 000 Kč dne 27. 11. 2015, dvakrát 465 850 Kč dne 16. 10. 2015, 345 479 Kč dne 20. 10. 2015, 400 000 Kč dne 16. 11. 2015, 660 600 Kč dne 18. 11. 2015, 1 990 351 Kč dne 10. 12. 2015 a 2 992 330 Kč dne 17. 12. 2015,

Rothlehner pracovní plošiny s.r.o., IČO 481 08 677, sídlem Praha 9 - Horní Počernice, Mezi úvozy 2512/2a, která uhradila pohledávky ve výši 36 862,65 Kč dne 3. 11. 2015 a 97 645,06 Kč dne 19. 11. 2015,

Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČO 659 93 390, sídlem Na Pankráci 546/56, Praha 4, které uhradilo pohledávku ve výši 596 530 Kč dne 21. 12. 2015,

Svoboda a syn, s.r.o., IČO 255 48 531, sídlem Brno, Jahodová 524/62, která uhradila pohledávky ve výši 1 089 Kč, 9 063 Kč, 1 307 Kč, 3 471 Kč, 1 755 Kč, 1 688 Kč, 920 Kč, 1 813 Kč, 1 156 Kč, 1 170 Kč, 17 870 Kč, 6 797 Kč, 4 531 Kč, 596 Kč a 599 Kč dne 29. 10. 2015, 10 839 Kč, 479 Kč, 11 782 Kč, 5 881 Kč dne 19. 11. 2015 a 10 029 Kč, 7 758 Kč, 15 216 Kč, 5 613 Kč, 10 890 Kč a 3 260 Kč dne 18. 12. 2015,

Těsnění a pružné elementy, k. s., IČO 252 53 824, sídlem Lesní 331, 533 45 Opatovice nad Labem, která uhradila pohledávky ve výši 85 237 Kč dne 7. 10. 2015, 209 032 Kč dne 5. 11. 2015, 5 191 Kč dne 19. 11. 2015, 117 081 Kč dne 25. 11. 2015, 30 463 Kč dne 7. 12. 2015, 38 188 Kč dne 17. 12. 2015 a 79 701 Kč dne 28. 12. 2015,

UNILEASING a.s., IČO 252 05 552, sídlem Randova 214, Klatovy I, 339 01 Klatovy, která uhradila pohledávky ve výši 178 801 Kč a 28 919 Kč dne 21. 12. 2015 a 13 398 Kč dne 4. 1. 2016,

YLS Energy, s.r.o., IČO 291 84 975, sídlem Brno - Černá Pole, Milady Horákové 1957/13, která uhradila pohledávku ve výši 181 500 Kč dne 20. 10. 2015,

tedy již uhrazené nebo odběrateli neevidované pohledávky v celkové výši nejméně 50 330 311,71 Kč z celkové hodnoty pohledávek vyčíslené v uvedeném seznamu ve výši 79 488 834 Kč,

a v „seznamu zastavených pohledávek k potvrzení č. 2 ze dne 20. 1. 2016“ byly kromě shora uvedených již uhrazených nebo neevidovaných pohledávek ze „seznamu zastavených pohledávek k potvrzení č. 1 ze dne 8. 1. 2016“ uvedeny i další pohledávky, které v době předložení tohoto potvrzení již byly uhrazeny, a to i pohledávky za odběrateli:

3 P, spol. s.r.o., která uhradila i pohledávky ve výši 26 497 Kč, dvakrát 98 000 Kč dne 19. 1. 2016 a 5 352 Kč a 7 236 Kč dne 18. 1. 2016,

BRIŠ s. r. o., IČO 262 96 896, sídlem Brno, Bráfova 1698/3, která uhradila pohledávku ve výši 165 105 Kč dne 8. 1. 2016,

CIPRES FILTR BRNO s.r.o., IČO 469 76 531, která uhradila i pohledávku ve výši 16 583 Kč dne 5. 1. 2016,

JEREX a.s., IČO 255 11 581, která uhradila i pohledávku ve výši 2 420 500 Kč dne 13. 1. 2016,

Ljunghall s. r. o., IČO 272 28 967, která uhradila i pohledávku ve výši 3 427 Kč dne 14. 1. 2016,

Montáže inženýrských sítí spol. s r.o., IČO 433 89 554, která uhradila i pohledávku ve výši 124 722 Kč dne 13. 1. 2016,

Těsnění a pružné elementy, k. s., IČO 252 53 824, která uhradila i pohledávku ve výši 67 368 Kč dne 13. 1. 2016,

tedy uhrazené nebo odběrateli neevidované pohledávky ve výši nejméně 53 363 101,71 Kč z celkové hodnoty pohledávek vyčíslené v tomto seznamu ve výši 84 801 776 Kč,

příčemž tyto uhrazené či neevidované pohledávky nemohly fakticky sloužit jako zajištění dluhu společnosti NH vůči Expobank, čímž její pracovníky uvedl v omyl při určení výše regulovaného úvěrového limitu, který byl závislý na výši zastavených pohledávek a společnost NH získala možnost čerpat kontokorentní úvěr v celkové výši 90 000 000 Kč, zesplatněný dne 11. 5. 2017 poté, co společnost N nesplnila podmínky dohody o splátkách dluhu ze dne 3. 5. 2017 uzavřené v důsledku neplnění podmínek úvěrové smlouvy a zjištění Expobank, že obžalovaným, jednajícím za společnost N, jsou předkládány k zástavě pohledávky, které nejsou způsobilé být předmětem zástavního práva, z něhož společnost N Expobank nikdy neuhradila částku ve výši 89 817 247,91 Kč, ačkoli předmětný kontokorentní úvěr byl současně také zajištěn na základě zástavní smlouvy ze dne 14. 1. 2016 zásobami společnosti NHT, jejichž hodnota byla obžalovaným za společnost NHT deklarována oceněním skladu ke dni 7. 1. 2016 částkou 44 181 271,88 Kč a nemovitostí, kterou Expobank v souvislosti s poskytnutím hypotečního úvěru ve výši 8 700 000 Kč obžalovanému a jeho partnerce na základě smlouvy č. HU/62/15 ze dne 28. 12. 2015 ocenila na tržní cenu 22 700 000 Kč s tím, že k zástavě téže nemovitosti pro úvěrovou smlouvu č. 45/15 došlo na základě smlouvy o zástavním právu k nemovitosti č. 1/45/15 ze dne 29. 12. 2015

tedy

při čerpání úvěru uvedl nepravdivé údaje a podstatné údaje zamlčel

čímž spáchal

trestný čin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 211 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody na 1 (jeden) rok.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba na 3 (tři) roky.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu obchodní korporace na dobu 3 (tři) let.

Odůvodnění:

A.

1. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 19. 10. 2021 č. j. 49 T 7/2021-3128 byl obžalovaný [jméno] [příjmení] (dále jen obžalovaný) uznán vinným zvláště závažným zločinem úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku, kterého se měl dopustit v lednu 2016 jakožto jednatel společnosti NHtools, s. r. o. (dále jen NHT) předkládáním seznamů pohledávek obsahujících nepravdivé údaje jakožto jednoho ze zajišťovacích instrumentů kontokorentního úvěru s úvěrovým limitem 90 mil. Kč od Expobank CZ, a. s. (dále jen poškozená), čímž měla bance vzniknout škoda ve výši vykázaného dluhu NHT 89.817.247,91 Kč. Za to byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody na 5 let se zařazením do věznice s ostrahou a dále peněžitý trest v celkové výměře 1 mil. Kč ve 100 denních sazbách po 10 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu obchodní korporace na 8 let. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. mu byla stanovena povinnost nahradit poškozené škodu ve výši 89 817 247,91 Kč s tím, že poškozená byla podle § 229 odst. 2 tr. ř. odkázána se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

B.

2. Proti tomuto rozsudku podali včasná odvolání v neprospěch obžalovaného státní zástupce do výroku o trestu a dále proti výroku o náhradě škody a také obžalovaný proti všem výrokům.

3. Státní zástupce předně napadl uložený trest jako nepřiměřeně mírný vzhledem k charakteru trestné činnosti, výši způsobené škody (90 mil. Kč) a dobu, po kterou byl udržován stav mající vliv na způsobení škody (až do počátku roku 2017, kdy pracovník poškozené zjistil, že podstatná část pohledávek předkládaných k realizaci zástavního práva, neexistuje), z čehož vyplývá vysoká závažnost a značná míra škodlivosti stíhaného jednání. Výrok o náhradě škody považuje státní zástupce za nezákonný s ohledem na prohlášení konkurzu na majetek NHT dne 17. 8. 2018, kam se poškozená přihlásila s předmětnou pohledávkou, kterou však postoupila investičnímu fondu IFIS dne 13. 12. 2019. Ten se se souhlasem soudu stal novým účastníkem insolvenčního řízení místo poškozené. Z uvedeného je zřejmé, že poškozená nadále nemůže vystupovat v adhezním řízení. Investiční fond IFIS se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody nepřipojil. Kromě toho bylo vedeno i insolvenční řízení proti obžalovanému, kam taktéž jako věřitel vstoupil jmenovaný investiční fond. K jeho částečnému uspokojení došlo v rámci obou insolvenčních řízení. Výrok o náhradě škody je tak s ohledem na absenci zajištění majetku obžalovaného v tomto trestním řízení v rozporu s § 140b zák. č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (dále jen insolvenční zákon), který je v poměru speciality k obecným ustanovením upravujícím náhradu škody.

4. Závěrem státní zástupce navrhl, aby Vrchní soud v Praze napadený rozsudek ve výroku o trestu odnětí svobody a ve výroku o náhradě škody zrušil a rozhodl o uložení trestu odnětí svobody obžalovanému podle § 211 odst. 6 tr. zákoníku v trvání 6 let se zařazením do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a dále, aby poškozenou podle § 229 odst. 2 tr. ř. odkázal s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

5. Obžalovaný ve svém odvolání předně vyjádřil přesvědčení, že v uvedené věci se snaží poškozená iniciací trestního řízení přenést odpovědnost za výsledek úvěrové případu na obžalovaného, čemuž ostatně nasvědčuje provedené dokazování, ze kterého je zjevný její neodborný přístup. Obžalovaný se ohradil i proti postupu soudu I. stupně, který označil jeho obranu za účelovou a nevěrohodnou a to bez zohlednění podstatných detailů, které vyplynuly z provedení dokazování. Obžalovaný se považuje za odborníka ryze v oblasti technické, nikoliv ekonomické (to také deklaroval poškozené), a proto si pro účely řešení ekonomické situace společnosti NHT najal odborníky k získání výhodnějšího úvěru a ukončení stávajícího financování společnosti. Svědek [příjmení] [příjmení] prováděl pro obžalovaného účetní a ekonomické poradenství a svědek [příjmení] [příjmení], bývalý dlouholetý bankéř vyhledal poškozenou, která nabídla možnost zajištění úvěrového financování novým úvěrem. Obžalovaný je přesvědčen, že poškozená sama zcela selhala, když v průběhu úvěrového procesu měla možnost se seznámit s kompletním stavem NHT, byly jí známy okolnosti dosavadního financování, a to zejména ve vztahu k zajištěním, kdy i stávající úvěr byl zajištěn rovněž zástavou pohledávek a dále zde probíhaly faktoringové služby. Tato situace byla umocněna tím, že poškozená chtěla ukončit úvěrový proces nejpozději do 31. 12. 2015, a to patrně z nějakých interních důvodů stran plnění ekonomických plánů poškozené či možná jen některých jejich pracovníků v souvislosti s ročními prémie. Ve vztahu k potvrzení 1 a 2 obžalovaný poukázal na fakt, že tato byla datována právě k přelomu roku, tj. v době, kdy docházelo ke zpoždění v zaúčtování plateb, fakturací apod. [příjmení] pohledávek tedy byla uhrazena společnosti NHT právě v období před koncem roku či na samém počátku roku nového, což logicky vysvětluje, že v seznamech bez ohledu na cokoliv dalšího (tj. kdo je dělal a jak se do banky dostaly) nemohly být v této době promítnuty všechny změny. Toho si poškozená musela být sama vědoma a tyto změny sama musela předpokládat a i předpokládala, čemuž přisvědčuje i to, že dále požadovala v rámci úvěru zajištění i osobním majetkem obžalovaného a jeho partnerky, a to lukrativní nemovitostí – rodinným domem v Brně, jehož hodnota dle posudku z poloviny roku 2015 měla hodnotu dokonce 35 mil Kč. Obžalovaný se taktéž ohradil proti závěru soudu, že mu

měly být podezřelé okolnosti, za kterých je úvěr poskytován a dále že neuvěřil obhajobě obžalovaného ohledně jeho povědomí o správnosti předkládaných údajů bance. Obžalovaný považoval úvěrový proces za řádný, stejně jako zprostředkování úvěru svědkem [příjmení] jakožto bývalým bankéřem, který se touto problematikou zabýval. Taktéž zmínil skutečnou hodnotu zastavované nemovitosti (min. cca 35 mil. Kč), kterou však banka ohodnotila na 0 Kč a dále vyloučil jakýkoli motiv k předkládání nepravdivých údajů bance, protože si byl vědom toho, že může přijít o lukrativní nemovitost, kterou tehdy vlastnil na půl se svojí partnerkou. V kombinaci s tehdejší hodnotou zásob i zbylých pohledávek je navíc zjevné, že poškozené bylo poskytnuto dostatečné zajištění úvěru v celé čerpané částce a sám obžalovaný nemohl při běžných obrazech společnosti NHT dosahovaných v té době, množství a rozsahu agendy, jakkoliv jednotlivě ověřit obsah seznamů pohledávek uvedených v potvrzení 1 a 2. K samotnému režimu předkládání jednotlivých potvrzení bylo zjištěno od poškozené, že jí tyto seznamy předal obžalovaný pouze dvakrát, a to jednak seznam č. 9 v srpnu 2016 a seznam č. 17 až v dubnu 2017. Pokud jde o potvrzení 1 a 2, na základě nichž byla shledána vina obžalovaného, bylo prokázáno, že potvrzení 2 předložil svědek [příjmení] [příjmení], u potvrzení 1 nebylo osvětleno vůbec, kdy, kdo a za jakých okolností je přesně bance předložil a už vůbec ne to, kdo a jak je vytvořil. Jediné, co soud považuje za prokázané je to, že je jejich podpis obžalovaným, který toto potvrzuje, avšak z výsledků účetní paní [příjmení] a IT technika NHT pana [příjmení] jasně vyplynulo, že sám obžalovaný nijak zpracování seznamů neovlivňoval a nemohl ani ovlivnit, protože neuměl ani pracovat s účetním softwarem, a naopak potvrdili, že uvedené věci řešil a mohl řešit svědek [příjmení] [příjmení], který měl dálkový přístup do účetnictví a softwaru a s tímto také pracoval, a to i v jiných případech. Obžalovaný v této souvislosti podotkl, že skutečně předmětné seznamy nezpracoval ani nekontroloval, pouze je podepsal při plné důvěře ve svědka [příjmení] [příjmení]. Soud ani této části obhajoby neuvěřil, protože neshledal žádný motiv svědka [příjmení] [příjmení] pro to, aby za zády obžalovaného tyto kroky činil. V tom se ale soud mylí, když nepřihlédl k dokumentům, které obžalovaný předložil soudu při hlavním líčení dne 19. 10. 2021. Z nich vyplývá, že svědek [příjmení] [příjmení] byl sám v insolvenčním řízení jako fyzická osoba, v důsledku čehož byla postižena jeho nemovitost, ve které tento svědek bydlel. Svědek pak po poskytnutí úvěru po obžalovaném požadoval, aby obžalovaný činil kroky směřující k vykoupení jeho nemovitosti z insolvenčního řízení a tuto, aby vyplatil. Motiv svědka je tak naprosto zjevný, podložený očekáváním záchrany jeho nemovitosti obžalovaným z peněz získaných předmětným úvěrem pro NHT. Obžalovaný své odvolací námitky shrnul tak, že s ohledem na všechny okolnosti nejednal ani v úmyslu nepřímém, kdy zabezpečil řádné vedení účetnictví jednak vlastním zaměstnancem (svědkyně [anonymizováno]) a další navazující ekonomické a účetní práce prováděla společnost svědka [příjmení] [příjmení] a konečně pro specifické daňové oblasti měl sjednány služby daňového poradce (svědek [anonymizováno]). Obžalovaný jako jednatel společnosti zabezpečil zcela řádný systém vedení účetnictví a daňové evidence v potřebném rozsahu, a to hned několika kvalifikovanými osobami a vytvořil jim potřebné podmínky a potřebnou součinnost (viz například rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR Tdo 1226 2015 ze dne 27. 1. 2016). Obžalovaný dále pro průběh úvěrového procesu pověřil řešením věci opět jak svědka [příjmení] [příjmení], tak svědka [příjmení] [příjmení], tedy oba specialisty v dané oblasti. S ohledem na průběh jednání a vystupování i samotných zástupců poškozené neměl a nemohl mít jedinou zdánlivou pochybnost o tom, že je něco nestandardního, či dokonce, že podklady, které jsou poškozené předkládány, a které sám obžalovaný nezpracovával, nejsou správné. Obžalovaný přitom vycházel z toho, že tyto podklady byly případně zpracovány jen právě v rámci nastaveného systému vedení společnosti, kde se na tomto podíleli minimálně dvě osoby, a to ještě skrze účetní software, do kterého mělo přístup několik dalších zaměstnanců (na rozdíl od obžalovaného, který s tímto softwarem sám neuměl vůbec pracovat).

6. Obžalovaný závěrem navrhl Vrchnímu soudu v Praze zrušit napadené rozhodnutí a zprostit jej obžaloby.

7. Jelikož Vrchní soud v Praze neshledal důvod k zamítnutí či odmítnutí podaného odvolání podle § 253 tr. ř., přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost celého napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vynesení předcházelo, a to z hlediska vytykánych vad. K vadám, které nebyly odvoláním vytykány, odvolací soud přihlížel, jen pokud měly vliv na správnost napadených výroků.

8. V řízení, jež předcházelo vyhlášení napadeného rozsudku, se orgány činné v přípravném řízení ani městský soud nedopustily žádného pochybení, na něž by bylo nutno reagovat zrušením napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř., což ostatně odvolatelé ani v opravných prostředcích nenamítali.

9. V rámci veřejného zasedání Vrchní soud v Praze doplnil dokazování opisem z evidence rejstříku trestů, který zůstal oproti předchozímu stádiu rozhodování o vině a trestu obžalovaného beze změny, dále výpisem z katastru nemovitostí ohledně osoby obžalovaného (nezjištěn žádný nemovitý majetek), dokumentací z veřejně dostupného zdroje [webová adresa] týkající se insolvenčních řízení dlužníků obžalovaného a NHT, oceněním nemovitosti v Brně Medlánkách ze dne 16. 6. 2015, zprávami poškozené ze dne 21. 3. a 28. 3. 2022, zprávou investičního fondu IFIS ze dne 24. 3. 2022, výpisem z obchodního rejstříku NHT, smlouvou o postoupení pohledávek na č. l. 3184 a násl. a obžalobou Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 j. 1 ZT 268/2019-566 na č. l. 3222 a násl. (pozn. soudu hlavní líčení bylo odročeno na 31. 3. 2022). Současně zopakoval i některé důkazy provedené již při hlavním líčení, konkrétně notářským zápisem o zástavní smlouvě ze dne 14. 1. 2016 sp. zn. NZ 53/ 2016 na č. l. 313 a násl. a oceněním skladu ze dne 7. 1. 2016 na č. l. 342-402. Zároveň byl obžalovaný vyslechnut se zaměřením na jeho vzdělání, profesní kariéru, insolvenční řízení a okolnosti uzavření předmětné úvěrové smlouvy. K tomu uvedl, že má střední průmyslovou školu elektrotechnickou zakončenou maturitou. Původně pracoval v dělnických profesích, cca od roku 1996 podnikal, od roku 2003 v rámci společnosti NHT. V současné době je nezaměstnatelný, pracuje na dohody, platí výživné na děti a splácí dluhy z insolvence. Pokud jde o předmětný úvěr, v době uzavírání smlouvy a jejího čerpání byla NHT schopna jej splatit s ohledem na její ekonomickou situaci i plány do budoucna. V době zesplatnění úvěru to již ekonomická situace nedovolovala. Skladové zásoby si po zahájení insolvenčního řízení odvezli dodavatelé. Nemovitost, kterou byl úvěr zajištěn, byla prodána v rámci insolvenčního řízení, osud reálných pohledávek zajišťujících předmětný úvěr mu po zahájení insolvenčního řízení není znám s ohledem na to, že pak již neměl přístup k účtům NHT a poškozená mu sdělila, že všechny pohledávky jsou fiktivní. Z toho se zhroutil.

10. S ohledem na nadbytečnost, když ostatními provedenými důkazy jsou skutkové okolnosti případu prokázány v potřebném rozsahu a bez důvodných pochybností ve smyslu § 2 odst. 5 tr. ř., zamítl Vrchní soud v Praze návrh obžalovaného na provedení důkazu výsledkem svědka [příjmení] a listinami německé právní kanceláře, čímž měla být prokázána možnost úhrady dluhu poškozené prostřednictvím šeků, které však odmítla jako falešné.

11. Ve vztahu ke skutkovým zjištěním městského soudu obsaženým ve výrokové části napadeného rozsudku dospěl Vrchní soud v Praze k závěru, že jsou správná jen potud, kdy se jedná o uzavření předmětné smlouvy o úvěru a dále o předložení seznamu pohledávek s nepravdivými, resp. zamlčenými údaji. Přesné časové okolnosti čerpání úvěru musely být odvolacím soudem do popisu skutku doplněny (ve dnech 12. 1. 2016, 15. 1. 2016 a 28. 1. 2016, kdy byl úvěr v celém rozsahu dočerpán - viz zpráva poškozené ze dne 21. 3. 2022) stejně jako konkrétní specifikace všech zajišťovacích instrumentů úvěru (kromě pohledávek i nemovitost a skladové zásoby), jež jsou rozhodující pro stanovení, zda a v jaké výši byla způsobena jednáním pachatele škoda. V daném případě škoda nevznikla, jak bude odůvodněno dále, takže skutkový závěr soudu I. stupně, který ji dovodil ve výši dluhu vykázaného poškozenou, byl taktéž nesprávný. Pokud jde o správné skutkové závěry, nacházejí oporu v provedených důkazech, které městský soud řádně hodnotil jednotlivě a ve vzájemných souvislostech a své závěry logicky a přesvědčivě rozvedl v odůvodnění napadeného rozsudku, kde nejen podrobně citoval obsah provedených důkazů, ale také pečlivě a srozumitelně

vysvětlil, které skutečnosti vzal na jejich základě za prokázané a jakými úvahami se při jejich hodnocení řídil, tak jak mu to ukládá ustanovení § 125 odst. 1 tr. ř. Podrobně, přesvědčivě a logicky se v této souvislosti vypořádával též s jednotlivými aspekty obhajoby obžalovaného, kterou lze na základě jím provedených důkazů považovat za spolehlivě vyvrácenou. Lze dodat, že odvolacímu soudu nepřísluší nahrazovat postup soudu I. stupně podle § 2 odst. 6 tr. ř., a za předpokladu, že úvahy soudu v tomto směru vycházejí z úplného a nezkresleného obsahu všech provedených důkazů a odpovídají zásadám obecné logiky, je v souladu se zásadou bezprostřednosti a ústnosti pouze na soudu prvního stupně, před nímž jsou důkazy prováděny, aby z nich vyvozoval závěry významné pro tvorbu skutkových zjištění. Odvolací soud je oprávněn korigovat skutková zjištění nalézacího soudu pouze v limitované míře na podkladě před ním provedeného dokazování /viz § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. ř., což také učinil, jak bylo naznačeno shora. V dalších podrobnostech odvolací soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku, avšak vzhledem ke korekci skutkových závěrů městského soudu a odvolacím námitkám obžalovaného považuje za nutné zrekapitulovat zásadní skutečnosti, které bez důvodných pochybností svědčí o jeho vině.

12. Obhajobu obžalovaného v tom směru, že nemá nic společného s inkriminovanými seznamy faktur, které podle něj vyhotovil a do banky zasílal jím najatý Ing. [jméno] [příjmení], když obžalovaný nerozumí účetnictví a neumí pracovat s účetním programem, považuje Vrchní soud v Praze v souladu s napadeným rozsudkem za vyvrácenou. Odvolací námitky jsou fakticky opakováním předchozí obhajoby obžalovaného, na kterou již přesvědčivě reagoval městský soud (viz odst. 50 napadeného rozsudku). Vrchní soud v Praze k tomu navíc připomíná, že obžalovaný byl jediným jednatelem NHT, jehož povinnost zajistit řádné vedení předepsané evidence a účetnictví vyplývá z § 196 zákona č. 90/2012 Sb., obchodních korporací („Jednatel zajišťuje řádné vedení předepsané evidence a účetnictví, vedení seznamu společníků a na žádost informuje společníky o věcech společnosti.“). Ustanovení § 159 odst. 1 občanského zákoníku vymezuje povinnost vykonávat funkci člena statutárního orgánu s péčí řádného hospodáře („Kdo přijme funkci člena voleného orgánu, zavazuje se, že ji bude vykonávat s nezbytnou loajalitou i s potřebnými znalostmi a pečlivostí. Má se za to, že jedná nedbale, kdo není této péče řádného hospodáře schopen, ač to musel zjistit při přijetí funkce nebo při jejím výkonu, a nevyvodí z toho pro sebe důsledky.“). Z uvedeného je zřejmé, že se statutární orgán nemůže zbavit své odpovědnosti za nedostatky v účetnictví z toho důvodu, že na výkon funkce nestačí. Současně to však neznamená, že musí vést účetnictví osobně, ale může touto činností pověřit kvalifikovanou osobu, které poskytne patřičnou součinnost, což se však v daném případě nestalo, jak bude rozvedeno dále. Jednou z obžalovaným pověřených osob zpracováním účetnictví, resp. též příslušných seznamů pro poškozenou byla účetní [jméno] [příjmení], která potvrdila nezasahování obžalovaného do účetního programu, jí vytváření seznamu pohledávek i soupis skladu jednou měsíčně pro banku, které zasílala na pokyn obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení], jí prováděnou kontrolu a správnost těchto jí vytvářených seznamů a dále i opakované změny v seznamech pro banku prostřednictvím účetního programu prováděné někým (jí neznámým), kdo měl do něj přístup, na které veřejně upozorňovala. Dále byl pověřenou osobou Ing. [jméno] [příjmení], který zmínil přeposílání seznamů vytvořených účetní paní [příjmení] poškozené na žádost obžalovaného s tím, že účetní by nezvládla přímo je zasílat poškozené. Přesto, že předmětné seznamy pro poškozenou procházely přes dvě výše zmíněné osoby (což již samo o sobě mohlo způsobit změny v jejich obsahu byť i neúmyslné), kdy tvůrkyně seznamů navíc upozorňovala na zasahování do nich neidentifikovanou osobou, obžalovaný je bez jakékoli kontroly (byť jen namátkové z hlediska jejich existence a očekávané úhrady, což nevyžadovalo žádné speciální znalosti v oblasti účetnictví, kdy navíc mohl požádat účetní paní [příjmení] o součinnost, když údajně neuměl ovládat účetní program) podepsal a odeslal, resp. nechal odeslat bance svědkem [příjmení] [jméno] [příjmení], jak vyplývá ze svědkovy výpovědi a ohledně potvrzení č. 2 i ze zprávy poškozené ze dne 7. 9. 2021 (viz č. l. 2793 a násl.). Nadto za situace, kdy jakožto dlužník poškozené banky na základě úvěrové smlouvy znal podmínky čerpání kontokorentního úvěru, tj. byl si vědom svých povinností uvádět poškozené pravdivé údaje (i kdyby mělo být komplikované reflektovat

v seznamech pro poškozenou změny v úhradách faktur, jak namítal obžalovaný; pokud toho schopen nebyl ani prostřednictvím účetních, neměl na sebe brát závazek kontokorentního úvěru). To vše podtrhuje skutečnost, že obžalovaný byl zkušeným podnikatelem, osobou s ukončeným středoškolským vzděláním a nepochybně orientovaným minimálně základním způsobem v obchodní situaci NHT (ve smyslu dodavatelsko-odběratelských vztahů), v rámci níž podnikal od roku 2003. Jeho informovanost o ekonomických záležitostech NHT vyplývá kromě shora uvedených skutečností též přímo z obhajoby obžalovaného, když se hájil tím, že na přelomu roku docházelo ke zpoždění v zaúčtování plateb, fakturací apod., takže u části pohledávek uvedených v napadeném rozhodnutí je zjevné, že řada pohledávek byla uhrazena společností NHT právě v období před koncem roku či na samém počátku roku nového, a je tedy poměrně pochopitelné, že v seznamech bez ohledu na cokoliv dalšího (tj. kdo je dělal a jak se do banky dostaly) nemohly být v této době promítnuty všechny změny. Toho si poškozená musela být sama vědoma a tyto změny sama musela předpokládat a i předpokládala s ohledem na požadavek dalšího zajištění úvěru lukrativní nemovitostí obžalovaného a jeho partnerky. Prokázaný laxní přístup obžalovaného k jeho povinnostem jednatele rozhodně nelze považovat za projev péče řádného hospodáře ve vztahu k účetnictví NHT a tím i ve vztahu k poškozené, naopak z něj plyne minimálně srozumění s nepravdivostí podstatné části seznamů faktur předkládaných poškozené. V této souvislosti je třeba dále poukázat na to, že to byl právě obžalovaný, kdo byl motivován získat předmětný úvěr, když krátce po jeho vyčerpání převedl získané finanční prostředky na jím ovládané účty NHT, odkud je v hotovosti vybral (viz č. l. 474 a násl., 824 a násl., 2022 a násl., 2096 a násl., 20102 a násl., 2195 a násl. a 2482 a násl.), který by však v rozsahu 90 mil. Kč těžko získal, pokud by ohledně stavu pohledávek NHT uváděl pravdivé a úplné informace. Jeho obhajoba stojící na tvrzení motivace svědka [příjmení] [jméno] [příjmení] k získání úvěru pro NHT z důvodu záchrany svědkovy nemovitosti před jejím prodejem 3. osobě v rámci insolventního řízení byla z hlediska časových okolností vyvrácena e-mailovou komunikací na č. l. 3126, 3127, z níž vyplývá, že o možnosti zakoupit nemovitost Ing. [jméno] [příjmení] obžalovaný jednal s insolvenčním správcem až po získání úvěru konkrétně v dubnu 2016. Ze všech shora uvedených důvodů Vrchní soud v Praze neuvěřil účelové obhajobě obžalovaného stavějícího se do pozice osoby absolutně neznalé ekonomické stránky podnikání a zároveň postavené na snaze přenést jeho odpovědnost na poškozenou a na svědka [příjmení] [jméno] [příjmení] (byť nelze nevidět určité indicie zakládající podezření, že se jmenovaný mohl podílet na uvádění nepravdivých údajů poškozené – viz nelogické přeposílání seznamů účetní [příjmení] přes jeho osobu poškozené, zásahy nezjištěnou osobou mající přístup do účetního programu NHT, kterou byl mimo jiné Ing. [jméno] [příjmení] do seznamů pohledávek vypracovaných účetní [příjmení]).

13. Jak již bylo shora naznačeno, Vrchní soud v Praze neshledal naplnění znaku škody velkého rozsahu kvalifikované skutkové podstaty trestného činu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 6 tr. zákoníku s ohledem na následující skutečnosti. Obžalovaný načerpal z úvěrového rámce celkem 90 000 000 Kč. Při stanovení výše způsobené škody pro účely trestního řízení je třeba zohlednit zajištění úvěru, kdy musí jít o zástavu způsobitou efektivně splnit svůj účel, tím je její zpeněžení. V daném případě byl úvěr zajištěn jednak pohledávkami, dále nemovitostí a skladovými zásobami NHT. Ve vztahu k nim nebyly zjištěny žádné skutečnosti zakládající závěr, že by obžalovaný po načerpání úvěru činil kroky za účelem, aby poškozená nemohla svou pohledávku zhojit realizací zástavy, kdy i po zesplatnění úvěru v květnu 2017 nadále podnikal do zahájení insolvenčního řízení na NHT ke dni 22. 11. 2017 (což je podstatné ve vztahu k existenci jeho pohledávek a skladových zásob) a nemovitost byla v jeho vlastnictví bez omezení (kromě zástavy ve prospěch poškozené) do 12. 6. 2018, kdy bylo zahájeno insolvenční řízení proti jeho osobě.

14. Ohledně pohledávek bylo prokázano, že pohledávky ze seznamů č. 1 a 2 v rozsahu 60 597 196,60 Kč reálně v době čerpání úvěru existovaly, takže je třeba vycházet ve prospěch obžalovaného z této jejich hodnoty jakožto zástavy. Z obsahu listin, které byly k dispozici na [webová adresa] k insolvenčnímu řízení dlužníka NHT totiž nebyly zjištěny žádné informace

ohledně jejich dobytosti v pozdější době, došlo pouze k vymožení části odlišných pohledávek společnosti NHT (viz listiny k insolvenčnímu řízení NHT, kterými byl při veřejném zasedání proveden důkaz) v marginální hodnotě. K jejich vymáhání po zesplatnění úvěru neměl podle své výpovědi při veřejném zasedání obžalovaný žádné informace.

15. Dalším zajišťovacím instrumentem bylo ručení nemovitostí ve spoluvlastnictví obžalovaného a jeho partnerky. Nemovitost měla podle banky v okamžiku uzavření předmětné smlouvy tržní hodnotu 22 700 000 Kč (stanovenou pro účely poskytnutí hypotečního úvěru den před uzavřením inkriminované smlouvy o úvěru), což se konečně potvrdilo i jejím prodejem v rámci insolvenčního řízení dlužníka - obžalovaného dne 27. 5. 2020 za kupní cenu 18 250 000 Kč (z čehož polovina výtěžku připadající na obžalovaného činí 9 125 000 Kč). Vrchní soud v Praze tedy s ohledem na to, že nemovitostí bylo ručeno ještě za hypoteční úvěr ve výši 8 700 000 Kč, který taktéž nebyl splácen, vyšel z toho, že zástava nemovitostí měla ve vztahu ke kontokorentnímu úvěru hodnotu 4 775 000 Kč (18.250.000-8.700.000 s ohledem na spoluvlastnický podíl obžalovaného). K tomu je třeba uvést ještě následující. Jak vyplývá z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 2. 2017, sp. zn. 6 Tdo 1722/2016, podmínky efektivního splnění účelu zástavy nejsou vázány na cenu, za kterou se věc představující zástavu v daném místě a čase obvykle prodává (§ 137 tr. zákoníku), nýbrž na cenu, která je neodolatelná pro prvního kupce (vyjádřeno terminologií obchodníků s nemovitostmi). Je logické, že tato cena je zpravidla nižší než tzv. obvyklá cena ve smyslu citovaných ustanovení, neboť právě snížení ceny činí zástavu natolik atraktivní, že je způsobilá efektivně splnit svůj účel. Pro závěr o zpeněžitelnosti zastavené nemovitostí Vrchní soud v Praze soud vycházel, jak bylo shora uvedeno, z kupní smlouvy ze dne 27. 5. 2020, a to při vědomí závěru o vztahu obvyklé ceny zástavy a její realizovatelnosti pro věřitele (viz výše zmíněné usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 3. 2004, sp. zn. 7 Tdo 312/2004), i když se žádné z ocenění nemovitostí, které jsou v této trestní věci k dispozici (návrh tržní hodnoty nemovitosti ke dni 16. 6. 2015 stanovený na 35 500 500 Kč, ocenění provedené poškozenou pro účely hypotečního úvěru na 22 700 000 Kč ke dne 28. 12. 2015, znalecký posudek pořízený v rámci insolvenčního řízení dlužníka obžalovaného ke dni 26. 6. 2019 na částku 21 500 000 Kč) explicitně nezabývalo tzv. „cenou neodolatelnou pro prvního kupce“. Utržená kupní cena je totiž o 3 250 000 Kč nižší, než (nejnižší) ocenění nemovitosti z poloviny roku 2019, kdy při zohlednění konstantního cenového nárůstu u rodinných domů od počátku roku 2016 do poloviny roku 2020 o cca 40% (viz veřejně dostupný graf s názvem Vývoj cen rodinných domů autora Hypoteční banky, a. s.) je zřejmé, že kupní cena ve výši 18 250 000 Kč splňovala pro její výhodnost pro kupující kritérium „neodolatelnosti pro prvního kupce“ a zároveň z toho vyplývá, že se jednalo o prodejnou nemovitost a to i za situace, kdy v čase tržní hodnota nemovitostí rostla. Vzhledem k tomu, že ocenění tržní hodnoty předmětné nemovitosti nedoznalo v rozpětí 3,5 roku významné změny (zřejmě s ohledem na specifickou povahu objektu vytvořeného ze dvou původních nemovitostí a svým rozsahem a luxusní rekonstrukcí vhodného buď pro luxusní bydlení nebo penzion či lázeňský dům, což vyvolávalo předpoklad komplikované prodejnosti podle insolvenčního správce), lze i při zohlednění okamžiku, kdy by případně poškozená hypoteticky přistoupila k realizaci zástavy (po datu splatnosti úvěru ke dni 11. 5. 2017), dospět k závěru, že tato zástava by byla pro zástavního věřitele jednoznačně efektivní ve smyslu prodejnosti za cenu utrženou v polovině roku 2019.

16. V daném případě byl předmětný úvěr zajištěn ještě i skladovými zásobami NHT, jejichž hodnotu obžalovaný stanovil ke dni 7. 1. 2016 na částku 44 181 271 Kč. S ohledem na kontroly skladu ze strany banky, z jejichž protokolů včetně fotodokumentace vyplývá zaplněnost skladu ke dni 3. 10. 2016 a 7. 4. 2017 (jiné kontroly neproběhly) a vyjádření obžalovaného k jeho hodnotě (když banka sama stanovila hodnotu skladových zásob na 0 Kč, z čehož však konfrontací s jeho reálným stavem – zaplněností, nelze pro účely trestního řízení vycházet), je třeba ve prospěch obžalovaného vzít v úvahu jeho ocenění skladových zásob. Zpětně totiž nelze vyvrátit jeho tvrzení o hodnotě skladových zásob, se kterými bylo obchodováno a které byly naposledy kontrolovány poškozenou dne 7. 4. 2017 s tím, že účetní stav skladu vzhledem k vysokému množství položek

nelze zkontrolovat a obžalovaný jej hodnotí na 30 mil. Kč. Dne 27. 7. 2018 již žádné skladové zásoby insolvenční správce nedohledal, což vysvětlil obžalovaný při veřejném zasedání tak, že dodavatelé si po zahájení insolvenčního řízení NHT jednotlivé skladové položky odvezli. K jiným datům, než je shora uvedeno, a přesněji nelze stav skladových zásob zjistit pro nedostupnost účetnictví NHT (viz zpráva insolventního správce na č. l. 1781) a dalších kontrol ze strany poškozené.

17. Z výše uvedeného je zřejmé, že jednáním, které je obžalovanému kladeno za vinu, tj. čerpání úvěru ve výši 90 000 000 Kč na základě nepravdivých údajů, resp. zamlčení podstatných údajů, nemohl obžalovaný způsobit škodu ve smyslu § 211 odst. 6 tr. zákoníku, neboť odčerpaný úvěr byl zajištěn majetkem v hodnotě minimálně 109 553 468,60 Kč k okamžiku jeho čerpání, resp. při zohlednění snížení hodnoty skladových zásob v dubnu 2017 majetkem v hodnotě minimálně 95 372 196,60 Kč (viz odst. 14-16 shora).

18. Trestného činu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí mimo jiné ten, kdo při sjednávání úvěrové smlouvy nebo čerpání úvěru uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo podstatné údaje zamlčí. K této problematice je třeba uvést, že v souladu s rozhodnutím Nejvyššího soudu ze dne 12. 10. 2017 sp. zn. 4 Tdo 1173/2017, „U trestného činu úvěrového podvodu se musí ve smyslu § 211 odst. 1 tr. zákoníku jednat o takové údaje (nepravdivé, hrubě zkreslené či zamlčené), které jsou významné pro rozhodování věřitele o poskytnutí úvěru. Za nepravdivé se považují údaje, jejichž obsah vůbec neodpovídá skutečnému stavu, o němž je podáváná informace, a to byť jen o některé skutečnosti důležité pro uzavření úvěrové smlouvy. Za hrubě zkreslené údaje lze považovat takové, které mylně nebo neúplně informují o podstatných a důležitých okolnostech pro uzavření úvěrové smlouvy, což může vést k zásadně nesprávným závěrům o skutečnostech rozhodných pro uzavření úvěrové smlouvy. Pachatelem může být jakýkoliv z účastníků úvěrové smlouvy, včetně případů, kdy osoba jedná v rámci právnické osoby.“

19. Obžalovaný tedy zákonné znaky trestného činu úvěrového podvodu, jak jsou vymezeny v § 211 odst. 1 tr. zákoníku, evidentně naplnil tím, že v postavení jednatele obchodní společnosti při čerpání kontokorentního úvěru od poškozené v seznamech pohledávek, které podepsal a zaslal, resp. nechal zaslat poškozené, uvedl nepravdivé informace ohledně části zajišťujících pohledávek, resp. zamlčel jejich proplacení. Na správnost těchto údajů, které jakožto zásadní okolnost měly rozhodující význam z toho hlediska, zda bude umožněno čerpání smluvně daného úvěrového rámce, neboť pokud by poškozená znala uvedenou okolnost, čerpání úvěru by neumožnila, případně by snížila úvěrový rámec, nebo by požadovala další způsob zajištění dluhu, obžalovaný tím, že neprováděl byť minimální kontrolu seznamů, neoprávněně rezignoval, jak bylo uvedeno shora (viz odst. 12). Z toho je zřejmé, že se posuzovaného jednání dopustil úmyslně ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť věděl, že svým jednáním může způsobit ohrožení zákonem chráněného zájmu (trestný čin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 tr. zákoníku je tzv. abstraktní ohrožovací delikt, takže jeho znakem není vyvolání poruchy a dokonce ani konkrétní ohrožení chráněného objektu a je dokonán již samotným uvedením nepravdivých nebo hrubě zkreslených údajů nebo zamlčením podstatných údajů při sjednávání úvěrové smlouvy nebo čerpání úvěru), a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn.

20. Vrchní soud v Praze se s ohledem na právní kvalifikaci skutku zabýval i otázkou promlčení a dospěl k závěru, že v daném případě trestný čin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 tr. zákoníku není promlčen, neboť k čerpání úvěru došlo na konci ledna 2016 a v tříleté promlčecí době podle § 34 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku se měl obžalovaný dopustit nového trestného činu, na který zákon stanoví přísnější trest /viz obžaloba podaná u Obvodního soudu pro Prahu 1 č. j. 1 ZT 268/2019-566, na základě níž je obžalovaný stíhán pro trestný čin padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 al. 1, 2, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku spáchaný v březnu 2018 – září 2019, za který mu hrozí trest na 3 roky až 10 let - č. l. 3222 a násl./.

21. V souvislosti s novým rozhodnutím o vině obžalovaného bylo znovu rozhodováno též o trestu. Obžalovaný se na jednu stranu dopustil jednání motivovaného snahou získat finanční prostředky v rozsahu, na který by zjevně uvedením pravdivých informací o zastavovaných pohledávkách nedosáhl a který významně překračuje dolní hranici škody velkého rozsahu, na druhou stranu je třeba zohlednit, že poškozeným byla banka, která mohla při uplatnění důsledné kontroly stavu pohledávek zabránit čerpání úvěru, případně je omezit, od spáchání skutku uplynulo více než 6 let, aniž by byl obžalovaný v mezidobí pravomocně odsouzen pro jinou trestnou činnost (k probíhajícímu trestnímu stíhání nelze v této souvislosti přihlížet s ohledem na presumpci neviny), ve vztahu k předcházející době je taktéž bezúhonný. Za této situace Vrchní soud v Praze při zohlednění zákonných kritérií, k nimž soud obligatorně přihlíží při ukládání trestu (viz § 39, § 41 § 42, 45 odst. 1 tr. zákoníku) uložil obžalovanému trest odnětí svobody v polovině zákonné trestní sazby, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu taktéž v polovině zákonné trestní sazby v kombinaci s trestem zákazu činnosti spočívajícím v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu obchodní korporace v dolní polovině zákonné trestní sazby. Obžalovanému je tak dána šance prokázat schopnost dlouhodobějšího vedení řádného života, jinak se vystavuje nebezpečí přeměny podmíněného trestu na trest nepodmíněný, případně jiného rozhodnutí podle § 83 odst. 1 tr. zákoníku. K tomu by měl přispět i trest zákazu činnosti, která má zabránit odsouzenému v aktivitách, v rámci nichž se trestné činnosti dopustil.

22. Pokud se jedná o výrok o náhradě škody, zrušil jej odvolací soud bez dalšího s ohledem na smlouvu o postoupení předmětné pohledávky uzavřenou mezi poškozenou a IFIS investičním fondem dne 13. 12. 2019 za částku 13,5 mil. Kč (č. l. 3184 a násl.). Tím poškozené zanikla práva ve smyslu § 43 odst. 1 tr. ř., jež současně s postoupením předmětné pohledávky přešla na IFIS investiční fond, který je ve skutečnosti poškozeným podle § 43 odst. 3 tr. ř., avšak v rámci trestního řízení s ním takto jednáno nebylo. Vrchní soud v Praze ohledně účinku postoupení pohledávky připomíná, že postoupení pohledávky je upraveno v ustanoveních § 1879 a násl. zákona č. 89/2012, občanského zákoníku, v aktuálním znění, a týká se změny v osobě věřitele, kdy věřitel (postupitel) postupuje celou pohledávku nebo její část smlouvou třetí osobě (postupníkovi), což může učinit i bez souhlasu dlužníka. Postupník se tak stává novým věřitelem pohledávky namísto postupitele. Postoupením pohledávky nabývá postupník vedle samotné pohledávky také její příslušenství a veškerá práva s pohledávkou spojená včetně jejího zajištění, tedy i nároku na náhradu škody. Postupitel má povinnost vydat postupníkovi, jakožto novému věřiteli, všechny potřebné doklady o pohledávce a sdělit mu o ní vše, co je nezbytné k jejímu řádnému uplatnění (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 9. 2006, sp. zn. 32 Odo 473/2005). Hlavním cílem postoupení pohledávky je změna v osobě věřitele, k níž dochází okamžikem účinnosti smlouvy o postoupení pohledávky. Jak uzavřel Nejvyšší soud ve svém rozsudku ze dne 22. 12. 2009 sp. zn. 29 Cdo 1277/2007 ke změně v osobě věřitele přitom může dojít jen na základě platné smlouvy o postoupení pohledávky, kdy nový věřitel (postupník) nabývá nejen postupovanou pohledávku, ale spolu s ní též aktivní věcnou legitimaci k jejímu uplatnění a úplnému výkonu. Podle citovaného rozsudku oznámil-li věřitel postoupení pohledávky dlužníkovi, pak ani případná neplatnost smlouvy o postoupení pohledávky nevede k závěru, že postupník není ve sporu aktivně věcně legitimován.

23. Vzhledem ke skutečnostem uvedeným shora, Vrchní soud v Praze rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozsudku je možno podat dovolání. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to v neprospěch i ve prospěch obžalovaného, obžalovaný pro nesprávnost výroku tohoto rozhodnutí, který se ho

dotýká, a to pouze prostřednictvím svého obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť takto bylo označeno. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud a jeho nutný obsah je vymezen v ustanovení § 265f tr. ř..

Praha 28. března 2022

JUDr., Ph., D. Kateřina Korečková
předsedkyně senátu